

Tisztelt Portisch Lajos!
Kedves Nagymester!

Az a hír járja, hogy a számokat csak akkor szereti, ha mondjuk egy játszmaival, és nem egy születésnappal kapcsolatosak... Bízom benne, hogy mégis megértéssel fogadja, amikor tisztelői – akik számosan vannak e hazában – megemlékeznek a mostani jeles évfordulóról.

Ottlik Géza írja: „*Nincs is más humánus tevékenység, mint a játék, ez az ember dolga, ez az élet méltósága...*” S bár ő maga inkább kártyaforgató volt, igazsága érvényes minden más nemes, színvonalas, elmepróbáló játékra. A sakkra különösképpen, amelyről Ön is vallja, hogy „*jobbá teszi az embert*”. Az Ön pályafutása sokak számára nemcsak büszkeségre okot adó teljesítmény, hanem kiváló példa a humánus tevékenységre. Tiszteletet parancsoló eredményei, hatalmas rekordjai fontos helyet foglalnak el Magyarország örök dicsőségtábláján – és legalább ilyen fontosat a magyarok szívében. Kívánom, hogy az Önnek legkedvesebb emberek társaságában, erőt adó szeretetében töltsé az ünnepet!

Isten éltesse és tartsa meg közöttünk jó egészségben!

Budapest, 2022. április „Ok”,

Áder János